

ACTA DE L'ASSEMBLEA DEL COMÚ DE Lleida

Data: 6 de maig de 2018.

Hora convocada: 10h. Inici de la sessió: 10'20h.

Lloc: Local del Comú.

Assistents: 26 persones al llarg de la sessió.

Benvinguda a tota la gent. A l'assemblea d'avui es parlarà de la ratificació de la guia de participació de la què havíem ja parlat, un repàs de la feina feta en aquests tres anys de mandat, parlarem de la feina feta pel comú, del relat, dels aspectes que cal tenir en compte per les eleccions de l'any que ve, d'anar aprofundint i valorant les implicacions. Cal avançar en la feina sobre les primàries 2019 i per això havíem pensat en un treball de grup per tal d'analitzar com es pot millorar el procés. També cal crear un grup de treball per començar a treballar el programa del 2019.

Ratificació de la guia de participació, que **podeu consultar [aquí](#)**. Ja es va parlar en un plenari anterior, és un annex al marc organitzatiu ja aprovat en altres assemblees i explica drets i deures de com es participa en el Comú de Lleida. Estableix unes normes per facilitar la participació assegurant que el mètode del consens sigui possible a través de normes que impedeixin confrontacions, manques de respecte... Es tracta de ratificar-lo i tirar endavant.

A l'anterior assemblea es va parlar de les correccions que es van fer llavors, es demana si han estat incorporades. **S'aprova per unanimitat la Guia de participació**. Ara cal seguir-la, mirar-se-la i complir-la.

Debatem el **document inicial de relat**. Ja es va fer una assemblea, es va aprovar, la comissió s'ha reunit, hi va haver un plenari... Hi ha dos documents concretats: [Relat: Com som](#) i [Relat: document marc](#)

Un primer que es va presentar a l'altra assemblea en relació al que som en aquesta ciutat, qui som, l'aparició del Comú de Lleida com un fet lògic que té a veure amb el projecte que defensem. Es va fer una dinàmica sobre el què més m'agrada de mi mateix, del Comú i de la ciutat i com les conclusions van poder ser el mateix que veiem en nosaltres com el mateix que ens agrada de la ciutat i el que defineix el comú. Hi ha aspectes molt consensuats, el conflicte pot estar més en si som forts o fluixos, grans o petits... I en aquest aspecte s'inicia una tercera fase de feina, sobre qui som, què som, quin és el model de ciutat que tenim i aquests punts breus que definíem com som.

Aquest treball, que és com una mena d'autoanàlisi, hauria de generar els conceptes claus en els quals sustentar qualsevol iniciativa. Superada o no aquesta fase, vam arribar a la conclusió de veure quina ciutat volem, cal potser veure tota la feina feta en aquest sentit, ja hem anat dibuixant com és la ciutat que volem i llavors hem anat veient quines són les propostes, precís, mocions fetes. Queden com a base per dibuixar aquesta ciutat i acabar de destil·lar quins són els eixos principals i en aquest tema continuem treballant en 4 línies que podrien ser la base del programa electoral:

1. La concepció de la ciutat com una eina de la ciutadania: l'ajuntament té assignades unes responsabilitats que són les que són. Som servidors de la ciutadania i hem de ser útils.
2. Molta de la tasca feta ho ha estat per reclamar lleis que ja existeixen i que les regles del joc ja siguin justes: treballar per una ciutat justa, sense fer cap revolució, què també.
3. La idea de Lleida com a ciutat mestissa, complexa, de frontera, com a l'últim punt que havíem comentat de la ciutat i la seva complexitat. 20% de ciutadania nouvinguda, gent que ve de fora i s'ha de tenir en compte.
4. La idea del treball. Lleida ha de ser un espai per a treballar, és la ciutat ideal per treballar si hi hagués qualitat de vida, altres llocs ho són per anar de vacances però Lleida es pot plantejar com un bon lloc on treballar. Es diu que qui genera ocupació són les empreses i ho és el mercat, però també pot generar ocupació que la ciutat ofereixi altres coses. Les polítiques de promoció han de canviar el xip, facilitar que la gent vulgui venir a viure a Lleida. Això generarà també més feina.

Lleida capital de Catalunya és important, la capitalitat de Lleida, el lideratge de Lleida en el territori, efectuat des de la generositat del territori. És molt important que Lleida assumeixi aquest lideratge, a nivell de seguretat, compromís, etc. I aquestes serien les línies de treball i amb el que tots ens puguem sentir còmodes i que sigui coherent amb el programa electoral i que siguin coherents amb el relat. Si us sembla bé continuarem treballant en aquesta línia.

Fins aquí és una part més de filosofia que caldrà concretar i veure què ha d'enllaçar i encaixar amb el programa. Relat solapat amb programa, comunicació i campanya electoral. La comissió de relat pot donar claus de com construir el programa electoral, que haurà de venir des de les comissions de treball per fer propostes concretes.

En les intervencions es valora positivament el treball perquè després de les reunions per fi hi ha una estructura que fins ara no veia i també de perquè ha de servir el relat com a guia del programa i del discurs, perquè fins ara a alguns ens generava dubtes i ara per fi ho veig. Res a dir, s'ha de continuar treballant i d'aquí a que sigui necessari el programa s'hauran treballant moltes coses més, com POUM, transparència...

Dos comentaris: Amb el tema que hi ha molta població de fora, o nascuda a fora, tenim un cert problema i és que no tenim massa presència de persones nascudes fora d'Espanya. Ens falta incorporar gent de diverses procedències. Un altre tema és sobre el treball, m'ha semblat que no hi ha tant treball, perquè la gent no ve aquí perquè hi hagi qualitat de vida o perquè la ciutat sigui bonica o còmoda, no és així. Cal veure com es generen llocs de feina. Lligar-ho amb propostes presentades amb eficiència energètica, sostenibilitat, etc. Molta feina feta està vinculada a l'habitatge, drets socials, i aquesta part no es veu al relat, perquè hi ha una Lleida amb molts problemes i s'ha d'incorporar a la Lleida capital. Un tema molt present, és el nacional-republicà sobre el qual un relat hauré de tenir, Catalunya Espanya monarquia i república, cal incorporar alguna cosa.

Només volia exposar que cal treballar desde la ciutat, veig que en el moment que et fiques a caminar des de l'associació de veïns, les inquietuds que arriben s'han de transmetre i l'ajuntament hauria de ser el mirall on veure'ns reflexats. Lleida no és barata, perquè

l'economia que vivim a nivell global no ho és per a ningú. Cal acostar-se a la gent nouvinguda perquè és gent amb la que hem de comptar cada dia més. Només cal mirar la plaça del clot i com tot són nouvinguts que s'han d'integrar i nosaltres amb ells.

Pobresa, serveis socials, diversitat, interracial... Lleida és una ciutat cooperativista, més o menys capitalista.

No sé si al plenari o altre reunió, ja vam parlar d'això, relat no és comunicació ni programa, la seva missió és elaborar conceptes amplis, conceptuals, no podem atendre -ho tot, no serà la comissió de relat qui dirà el que el comú pensa sobre catalunya. En qualsevol cas hem de donar una base prou rica per poder donar respostes, però si acabem embutint tot dins de relat, serà tot el que no ha de ser. Si parlem de 20% és un exemple de complexitat no d'un altre cosa. Tot això que dieu no és relat...la raó del relat s'haurà d'anar matissant.

El tema nacional té prou transcendència com per fer un cert matís, Lleida capital dins una república, una monarquia? en el tema dels drets socials potser no cal, però si cal una idea força sobre el nostre posicionament, perquè el tema té prou transcendència. Se'ns acusa de falta de concreció, però una idea força que lligui el tema municipalista estaria bé.

Sobre el tema nacional insisteixo que la comissió de relat pensi algo sobre això.

No cal ressoldre-ho ara. No cal justificar que la feina ja respón en això. Cal integrar persones de diferents procedències i la ciutat és complexe i el comú també ho ha de ser, el relat ha de ser un reflexe de la ciutadania i val la pena s'afegeixin els punts aquests comentats.

Per un cantó, no sé si aprovarem alguna cosa avui?

Es tracta de continuar treballant i de prendre nota. Es tracta d'això.

Cal veure que hi ha documents concrets de qui som...ara sol és un repte comptes.

El tema nacional em preocupa molt, si la campanya és més nacional o més encarada als ciutadans de Lleida. I les sensacions que em dona és que cal tenir sobre l'eix nacional un relat definit i que també hem d'aconseguir portar el debat a nivell ciutadà. Sempre responem sobre l'actualitat però no tenim un posicionament propi que no generi tensions en el moment i sobre l'actualitat. En cal un ja elaborat i un posicionament determinat en aquest tema i consensuat perquè la campanya electoral no es centri en això. Perquè si els resultats es repeteixen la situació serà nefasta.

L'assemblea vol treballar sobre el tema nacional? Voleu convocar alguna reunió concreta...? No dic com a relat.

Jo suggeriria que la comissió de relat faci la revisió i continuar treballant això, tots els posicionaments fets pel comú desdel principi i tinc la impressió que tot el dit ens ho resol bastant i que surten principis aplicables i que donen bastanta idea del posicionament real

d'on estem. Si ho vol assumir relat el resum d'aquests posicionaments tema nacionalisme, i si no quedés clar, enllaç que valori si val la pena fer un plenari o no.

D'acord. Si hi ha alguna manera que des de comunicació pugui destil·lar aquests documents, des de relat ho podem fer. S'acorda que comunicació els recull i els hi fa arribar.

Perquè no relat ho treballa una mica més i treu conclusions ja per a la propera assemblea? Per calendari no convocaria un plenari extraordinari d'això. Relat podria fer un avanç i dedicar posteriorment un temps més ampli sobre aquest tema.

Una reflexió meva personal és que relat a més de buscar l'essència, el perquè escollim unes paraules o un to i no un altre, es fa per treballar en positiu i explicar coses per a permetre al comú créixer. Sobre el tema de la molta sensibilitat del comú sobre lo assistencials, els drets...cal vigilar perquè em sembla que correm el risc de caure en el clitxé de sol ajudar als pobres. Fet que és un clitxé injust i és un tòpic i és mentida, però és així. Igual passa amb el tema nacionalista. Hem fet un gran esforç per remetre a valors democràtics i insistir en construir el relat amb el fet nacional, quan ens interessa que les eleccions no anessin sobre això i es aquí on ens hem de remetre als nostres valors per damunt de tot.

La taula pren nota d'això, de fer aquest treball. Tenint en compte les aportacions fetes avui, feu aquest discurs, el que esteu explicant.

La comissió de relat no l'hem de carregar de fer una estratègia de campanya. És una qüestió de trobar consens de campanya sobre ciutat. Cal un plenari i les idees que sortin es recollin i això no és relat. No és relat qui ha de gestionar una estratègia de campanya.

Una cosa és que relat doni un fons i doni una idea global sobre quin es el nostre posicionament. Però ningú li ha demanat una estratègia de campanya. Se li demana que afegeixi aquests punts en el relat mateix que estava explicant i que en el pròxim enllaç poguem parlar del posicionament de campanya però aquest és un altre tema. No és l'assemblea la que ha de dissenyar una estratègia de campanya. Hi ha una comissió de campanya, una de comunicació una de relat i entre tots farem.

A comissions obreres quan es va voler comentar el tema de nacionalisme es va dividir i perdre a molta gent. Cal posar un camí pel mig i deixar-nos de nacionalismes.

Repàs feina feta:

Es fa un resum del darrer any:

Assemblees molt centrades en dos grans blocs: la revisió del marc organitzatiu, la guia de participació, veure com funcionem, en que vam utilitzar molt temps però també va ser positiu i un segon bloc, que també ens ha ocupat molt temps va ser la situació a Catalunya.

D'altra banda s'han fet moltes assemblees de barri sobre diferents temes, especialment sobre el POUM. Recollim propostes i preocupacions dels veïns que han estat traslladades a l'àmbit municipal. Molta participació en les mobilitzacions, en els temes de l'horta,

participació en jornades formatives, també dels regidors. És important l'esforç fet per millorar la seva formació: com en la contractació pública, arxius, gestió de talent...

S'ha parlat amb entitats diverses, una petició de l'assemblea que s'ha complert. Hi ha reunions amb entitats, sindicats, plataformes ciutadanes. En total prop de 60 trobades sol en aquest darrer any.

Com a tres grans temes a destacar: els **pressupostos participatius** que van quedar tapats pel tema de l'1 d'octubre però va ser molt important, el tema de l'**aigua** també ha estat significatiu, dins també del tema de gestió de serveis públics. Cal en el tema de l'aigua donar un reconeixement també a la gent activa a les taules d'aigua i en també en el tema del **POUM**, com a darrer tema en el que encara hi som ara. Aquests són els tres grans àmbits, amb el suport de la gent al carrer, són un bon exemple de com s'ha treballat al carrer i a l'Ajuntament.

Respecte a mocions s'han presentat 16 mocions relacionades sobre gestió econòmica municipal, sobre l'IBI, denúncia de com s'ofega autonomia municipal, qüestions ambientals i promoció econòmica, deixalleria, ambientals, lligades a les oportunitats laborals, eficiència energètica... lligam ambiental-econòmic, mocions urbanisme, qualitat ciutat, mocions conjuntes sobre repressió política. Revisió sobre transparència, serveis públics, també en la mateixa línia el treball a les comissions municipals, propostes sobre l'àmbit social, renda garantida, pobresa energètica i habitatge, economia ordenances fiscals, contractació responsable, també a l'àmbit de la seguretat, on a vegades hem dit q no proposàvem. Hem presentat temes sobre GU i seguretat a l'horta. També hem fet propostes a la Comissió d'Urbanisme sobre mobilitat, instal·lacions públiques. A la Comissió Especial de la Transparència destaca el tema de les multes, on s'havien amagat multes a determinades persones i com proposem mecanismes per a millorar la transparència. A la Comissió Territorial de l'Horta trobem moltes propostes, com la marca horta, sobre l'arranjament de camins, seguretat, etc.

També acció de denúncia, malgrat hem fet més proposta que denúncia. Denúncia especialment en el tema de multes. S'ha anat a la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública (GAIP) per diferents temes i ens ha donat gairebé sempre la raó. Denúncies fetes amb raó i on l'ajuntament ens ha donat llavors alguna informació, però no tota. Cal encara resposta casualment sobre els temes grans. Veiem doncs que quan denunciem no és perquè si i ens han donat la raó. Regidors que han assistit a diverses reunions de patronats, consells, etc.

Destaca també l'activitat la comunicació, en què si no veiem publicacions del comú als mitjans no és perquè no publiquem o perquè estiguin desinformatats per la nostra part, és perquè no ens fan ni cas. Una manera d'accedir en aquests mitjans són els articles d'opinió en què parlem sobre diferents temes: igualtat, aigua, etc. I és on tenim assegurada la presència del Comú al Segre. També comptem amb 7accents, Hola Lleida, Nacio Lleida i algun altre mitjà digital.

Valoració. Del tema de mocions, hem esmentat les propostes fetes però no les aprovades. Tenim una moció aprovada en el darrer any després de presentar tanta feina, així que sembla invisible perquè no ens aproven el proposat. Molta feina però poc espai on es pugui aquesta reflectir.

Hem parlat de tot el fet i cal valorar el què no hem fet.

Cal tenir en compte quins suports hem tingut generalment dins de l'ajuntament. La majoria de propostes tenen el suport d'ERC, una mica menys de la CUP i menys de PDECAT, amb el qual discrepem en molts temes econòmics. En contra, l'altre bloc: Cs, PSC i PP.

En les propostes, equip de govern sempre vol tenir contrapartida. En els plens, s'acaba imposant la dinàmica matemàtica. No es fa política.

S'introdueixen coses que a vegades et diuen què són propostes del Comú però molt sovint no ho diuen. Crec que és important en quant a la valoració sobre els pressupostos participatius dir que no hi ha cap reconeixement en ple, si presentem esmenes és per millorar, en habitatge hem demanat que els beneficiaris no siguin grans tenidors i ningú ho contempla. I en pressupostos, en política i en tot, al final és economia, tot són diners. Es va enllaçar tot amb les jornades de l'escola d'estiu.

Hi ha coses que no es veuen però què es fan. Al contracte de Clanser es van introduir esmenes, a consell comarcal es va modificar el contracte de menjador i es va construir una comissió de seguiment igual que amb el porta a porta. Ens hem de sentir molt orgullosos i la feina que s'ha fet al carrer és molt important, pressupostos,...

Aquesta feina de representació té molta repercussió. La relació amb els mitjans és complexa perquè hi ha uns mecanismes polítics, una xarxa clientelar però tenim mitjans alternatius que ens donen projecció. I hem de fer un esforç per pal·liar el bloqueig informatiu i hem de fer un esforç per estar al carrer. Les xarxes socials són una petita part per arribar a la ciutadania i no són suficients i el proper any hauríem d'estar totalment al carrer. I que la gent ens conegui, perquè ara mateix crec que no és així i no veig un altre via, potser també s'han de treballar mediacions amb els mitjans per tal de trobar les esclotxes per canviar-ho.

La memòria resumida resulta molt aclaridora, però hi ha alguns aspectes què potser cal preguntar-nos, com amb l'experiència i a la llum de tres anys quines són les coses en les que ens hem bolcat i que ara podem pensar que no calien? Què no tornariem a fer? En què ens hem perdut i en que val la pena gastar les energies? I un altre tema, sobre la descripció què tot són matemàtiques i intercanvi de cromos no sé si penseu si és aquesta la única manera de fer. No sé si es pogués establir que el Comú no juga amb això, no hi entra. Trencar la dinàmica d'intercanvi de cromos.

No hem votat mai res a canvi d'algo, hem intentat convèncer però no fer intercanvi.

Nota metodològica: Ens hem trobat amb la dificultat del desordre en algunes propostes o noms. Caldria establir un sistema de paraules clau. Per tal que la feina sigui metòdica cal metodologia amb els documents.

Mai a Lleida s'havia treballat tant per la ciutadania i feliciten al Comú. Però potser s'han passat per alt algunes coses. El continuar i insistir en temes com per exemple, el de l'IBI portar un control de si s'ha fet o no. Amb el tema de l'obra cívica mai hi ha hagut cap control, queixes dels veïns no ateses, obres que s'han quedat a mitges i no s'ha tingut en compte els veïns. No sé si es poden fer públiques les certificacions de les construccions, si

hi ha diferències entre el que ha cobrat el constructor i el que s'ha fet ja que fa uns anys era un escàndol total.

El Comú ha fet pública la relació de factures i de contractació, tenim un fitxer intern de contractació en que tenim la proposta de contracte, l'aprovació de la liquidació estan les liquidacions d'obra en que hi ha la liquidació final hi ha diferències, es repeteixen empreses i ho sabem però no ho fem públic. En certificacions públiques ho hem vist però no ho hem fet públic.

Una de les coses que vam veure a l'entrar era que si els funcionaris tenien por i volia preguntar si les dinàmiques són les mateixes. D'altra banda considero que de presència al carrer en tenim molta.

Volia informar als regidors que Ciutadans vénen amb les seves furgonetes amb el logo, a dir-nos als comerciants que ens poden ajudar. Altre tema és que hi ha molta gent indignada perquè en una família amb discapacitats abans no pagaven impostos i ara si els paguen i si hi ha més d'un discapacitat, no tenen dret a dos places d'aparcament sol a una.

Respecte al tema discapacitats quan sigui tema ordenances fiscals queda apuntat demanar una modificació al respecte.

Ciutadans tenen uns diners a fons perdut aconseguit per intercanvi de cromos. Han aconseguit fons per a ajudes a canvi de vots en realitat. Fons per al petit comerç. És normal que el venguin perquè ho han aconseguit ells.

Sobre els funcionaris hi ha de tot, vaig rebre una carta de 7 funcionaris en què deien que nosaltres els havíem atacat. A nivell general tenen bona visió del Comú de Lleida. Però també un cop es va muntar la de *Sant Quintín* per preguntar una cosa. Hi ha de tot. En general hi ha una millora del tracte amb el funcionariat.

Ciutadans aconsegueixen vots i estan incentivant a la ciutadania amb això. Altres opinions són que estan mentint a la ciutadania.

El Comú de Lleida ha estat al carrer i ho ha promogut, ha estat activament al carrer i cal estar-hi. A part d'això activistes del Comú de Lleida han participat en moltes altres accions i com a concepte cal incorporar-ho a la memòria. A partir d'ara si hi ha membres del Comú que participen en algunes accions ho poden traslladar a la secretària i ho afegirà a la memòria.

Com ens presentem a les properes eleccions

Què es una agrupació d'electors? És un conjunt de ciutadans que s'associen temporalment amb la única finalitat de presentar una candidatura a una determinada elecció municipal prèvia presentació de 1.500 avals en el cas de Lleida.

Aquesta forma jurídica està pensada per petites poblacions on els partits no tenen interessos o no són benvinguts pels veïns. Amb aquesta forma jurídica es dona opcions a la gent d'aquests pobles de representar-se a si mateixos ja que un Ajuntament no pot quedar desert.

CONSIDERACIONS ECONÒMIQUES:

- No té personalitat jurídica. NO EXISTEIX. Només té a efectes identificatius davant la Junta Electoral un President i un Tresorer.
- El dia de les Eleccions a les 12 de la nit, deixa d'existir.
Si no ha aconseguit representació perquè no te cap continuïtat.
Si ha aconseguit representants, aquests formen un Grup Municipal.
- Si forma Grup Municipal cobra de l'Estat (mitjançant el tresorer a títol personal) les bonificacions que li corresponen (igual que un partit). Els diners els cobra el tresorer personalment en el seu compte personal, perquè l'Agrupació d'Electors al no tenir personalitat jurídica no EXISTEIX.
- Només es pot presentar en Eleccions Municipals.
- En campanya està exclosa dels espais gratuïts i debats públics ja que a aquest només hi tenen dret els grups que han tingut resultats en anteriors legislatures. L'Agrupació no existeix des del dia de les eleccions anteriors i el Grup Municipal desapareix en acabar la legislatura. Per tant per tornar-se a presentar cal començar de nou tots els tràmits des de zero.
- En el tema de la propaganda i d'assolir espais públics per mítings, al ser una convocatòria nova no tens dret a res i quedes en darrera posició en les adjudicacions.
- No tens dret als anticips que dona l'Estat per finançar la campanya electoral.
- No tens dret a un ingrés fins a 150.000 € que els partits si poden rebre si es presenten a un mínim del 50% dels municipis de la província.
- No tens dret a rebre els 0,18 € per propaganda postal si has presentat llistes almenys al 50% de municipis amb més de 10.000 habitants.

Donat que el electorat veu amb més bons ulls una Agrupació d'Electors que un Partit Polític per les connotacions negatives que aquests tenen i per que una agrupació d'electors sembla més propera a la ciutadania, el dilema es UNA NOVA AGRUPACIÓ D'ELECTORS o PARTIT POLÍTIC.

Cal valorar si una opció és fer un partit polític funcional que es comporti com agrupació d'electors.

Ens trobem que com agrupació d'electors, som una associació de persones que busquen fer candidatures per poder conservar el grup municipal que ja tenim. Una persona que et representa a tu que no és un polític. El partit polític té mala consideració. Aquí el dilema. Quina seria la proposta? Fer un partit funcional, que es com una agrupació d'electors? No es podrà dir igual que l'anterior? Valorar si ens presentem com a partit polític per estar tranquils amb el tema jurídic o seguir com agrupació d'electors.

El partit polític ja existeix perquè està donat d'alta i està registrat.

El sistema no vol que hi hagi agrupació d'electors, no l'interessa perquè els partits polítics es poden controlar. Ens ho posaran difícil, però val veure si cal optar per lo difícil o per lo cal fer.

La presentació emana d'uns documents treballats amb vocació de convèncer-nos d'algo. Si es pot anar a la diputació calen x vots. El que no es pot fer es sumar amb altres. La realitat de la província de Lleida i l'històric de formacions equivalents com Iniciativa, es que aquest tipus de formacions no sumen. Els mitjans de comunicació per llei no estan obligats a fer res. Si volen invitar ens poden invitar. La nostra presència és independent de la forma jurídica. Propaganda tenim menys recursos. Estem fugint d'aquests mecanismes de gastar diners en això. La llei impedeix fer compromisos a 4 anys, però el Comú vol entrar en endeutar-se preocupats més per la seva permanència que en qualsevol altre cosa? Qüestions legals, les agrupacions d'electors no hi ha enlloc que digui que ho tenim més complicat que els altres. Aniran a per nosaltres fem el que fem. Sobre el fet que l'agrupació d'electors no existeix, comporta que no teniu cap responsabilitat, un altre cosa es que assumim responsabilitats. Estar aquí implica assumir responsabilitats a tots els nivells: feina, amics, etc. El debat agrupació d'electors o partit ha de ser un debat no econòmic ni jurídic. Perquè seria una impostura.

Agafant una mica l'argumentació aquesta, no em defineix ni partit instrumental ni agrupació. Som un grup de persones que ens trobem per canviar coses. Es tracta d'escollir una eina jurídica que ens sigui propícia per construir. El fet de ser un partit instrumental no és un partit polític.

L'agrupació d'electors és una forma de desobediència civil. Idealitzar el partit instrumental no és la sortida. L'agrupació té molt més valor, no ser un partit polític. No estic d'acord en que un partit instrumental o agrupació sigui una forma jurídica i prou. És una qüestió més conceptual que logística. No acabo d'entendre quina il·legalitat estem cometent. Potser hem de ser més primmirats en el tema de gestionar l'agrupació, però això sol si implica un tema legal complex.

La coalició de partits és una tercera possibilitat que no s'ha comentat. No es pot agafar el nom Comú de Lleida no pot prendre el nom perquè ja està pres per un partit polític, utilitzeu el nom que vulgueu, instrumental o no, però es un partit polític i està registrat.

A mi em dona igual agrupació o partit polític. Mentre fem les coses bé, que la ciutadania vulgui que ens presentem i el simbolisme que la gent vulgui que ens presentem em semblarà bé. Entenc que si volem agrupació podem agafar el nom perquè som nosaltres mateixos. Si estem registrats com a partit però treballem com agrupació també hem sembla bé. Igual de bé ho podem fer d'una manera que d'un altra.

Tant una com l'altre són formes administratives i jurídiques. Hi ha una por a que la forma administrativa faci canviar la essència.

És un debat que em fet molts vegades. Ens sentim molt a gust amb l'agrupació d'electors. El plantejament de canviar la fórmula ve per lo vist a d'altres experiències com Pirates, la

Cup, Podem... per convertir-se en partits. L'escenari pot canviar si ha d'haver confluència però si no, no cal, no té sentit. Amb més motiu si es dóna aquest supòsit no hauríem de ser partit. Ara bé, és diferent si aquests partits s'avenen a una candidatura conjunta. Volem una estructura democràtica que vagi a una per fer fora les dretes i veure si estan interessats en fer una coalició. Si no ja estem bé.

Tema representació a la Diputació va per partit judicial. L'únic problema és que l'agrupació no sumarà vots de ningú més. Aproximadament sumaria vots com els del consell comarcal. Sobre els espais de comunicació sí que hi ha alguns elements regulats per llei que perjudiquen l'agrupació, perquè va en funció de l'històric però on hi havia partits nous, Podem o Catalunya en Comú, per històric no els hi havia tocat res per ser abans agrupació però va ser la pròpia junta que va acceptar i reconèixer la seva realitat social. La pròpia junta ha modificat el criteri per no condemnar a la invisibilitat realitats polítiques existents. També cal incorporar la coalició.

El tema del nom, hi ha municipis que porten anys presentant-se amb el mateix nom, s'ha de mirar. Potser perquè no estan registrats com a partit.

De cara al carrer em sento més còmode parlant d'agrupació d'electors que de partit polític. Tenim una meta i sabem quina és. Si hi ha un grup o una confluència de partits i s'ha de canviar no cal ficar traves. Si ara per ara ens hem de tornar a presentar sols, no ho pensaria, com agrupació d'electors.

Vull continuar amb el som, però no vull ser partit polític. El tema de grup d'electors s'ha de tirar endavant.

És molt bonic lo de som agrupació, som diferents, però a la llarga podem tenir problemes. No veig el problema de ser partit polític. Si hem d'ajuntar-nos amb més gent s'ha de fer una coalició. Pensem a veure per on volem anar o volem ser uns fantàstics i que ens donin pals. Prefereixo incidir la política municipal.

Aposto per l'agrupació d'electors. L'essència del Comú que no canviés i no té perquè. Ha de ser des de dins i no canviar l'essència.

A mi m'agrada l'agrupació d'electors però suposa un problema pràctic. L'altre vegada va ser bastant senzill i a les últimes municipals no van poder entrar candidatures a l'ajuntament. S'han de tenir molt clars els aspectes perquè el secretari ens pot presentar mil problemes i ja ha passat a d'altres agrupacions d'electors.

Confluència potser agrupació, coalició o partit i no té res a veure, l'essència la pots mantenir anomenant-te com vulguis perquè tu ho dius als estatuts i punt. Si t'ho diuen els teus estatuts dures el temps que dures i punt. L'agrupació d'electors no existeix. Legalment estàs equiparat amb un partit polític i estàs a l'ajuntament com un partit polític. Filosòficament molt bonic però ho hem de parlar ja i presentar a la junta electoral. Queda damunt de la taula. (hi ha deures: el nom, problema d'estar registrat, els terminis...) per la propera assemblea ha d'estar tot clar.

No decidim ara però aclarim que de cara a els altres què vulguin fer confluència que de moment som agrupació, no hem fet cap canvi i estem decidint. Ha de passar per comissió de confluència i per assemblea.

Valoració de reglament de primàries

Anem justos de temps i decidim fer una exposició inicial en comptes del treball en grups.

El reglament que tenim ara bàsicament és un sistema de llista totalment obert a tota la ciutadania i al carrer. També hi ha un mecanisme de vot telemàtic sol a inscrits. Una llista que es validava per assemblea, es portava a primàries i servia per ordenar la llista. El cap de llista es decidia a l'assemblea, partint de les disposicions i per consens. Hem de tenir en compte paritats.

Problemes detectats: un més tècnic era l'ordre de les telemàtiques i les del carrer, perquè ja estava tancat el telemàtic quan gent del carrer volia pensar-s'ho i ja no podia fer-ho telemàticament perquè ja estava tancat. Un altre problema era que molta gent votava sense conèixer a qui estava votant.

A l'hora de pensar un sistema de primàries hi ha 4 criteris: si és un sistema que faciliti la participació, que significa que sigui fàcil, igualtat d'oportunitats, que afavoreixi la diversitat, la cohesió i la invulnerabilitat del sistema. En un sistema tècnicament vulnerable, poden passar coses com que la gent pugui votar varies vegades, etc.

S'ha d'assegurar que tothom es doni a conèixer per igual, millorar aquesta dinàmica perquè si hi ha gent que no està a la parada directament no et vota, és feble en afavorir els interessos de tothom per igual, no garanteix la cohesió i és un sistema una mica vulnerable en estratègies concertades. En canvi, pel cap de llista ja hi ha una segona volta.

Fer un perfil a cada persona que està a la llista pot ser un altre criteri.

Tota la part de com valides a qui es presenta i com el coneixes és independent del sistema de primàries que facis. Sistemes de primàries n'hi ha molts. Un fet que no acaba de garantir massa la diversitat és la seva representació. Si volem fer una llista que representi més diversitats. Per això cal que en aquest sistema els escollits que surtin a les primeres posicions no siguin tots de la mateixa edat, barri, etc. No hi ha mecanismes que possibilitin aquesta diversitat. Hi ha opcions com les llistes tancades o semiobertes, fixar criteris de correcció, com el de gènere. Un altra opció es fer votacions per blocs, diferents opcions.

A l'hora d'ordenar-se, que hi haguessin més caps de llista. Si hi ha una confluència de tres partits, limites les obertes, si n'hi ha tres, una de cada...

Té molt a veure com es treballarà, com són les confluències, les primàries no van portar cap problema i no generava cap tipus de diversitat i ara això serà diferent i condicionarà les primàries.

Cal veure què pensem perquè un punt cabdal per negociar confluències són les primàries, organització, etc. El sistema de primàries permet molta llibertat individual de presentar-se

però també si ve algú amb carisma o amb un lobby al darrera pot beneficiar-se'n, i això és negatiu.

M'agrada el model obert, amb mecanismes de rectificació com els esmentats, per edats, professions, barris...

Els altres mètodes de balanços costen molt d'explicar i limiten la participació. Podria assumir una d'aquestes si anéssim a confluïr per exemple amb Catalunya en Comú. Jo podria assumir una llista si hi haguessin llistes de gent independent i tot i així es molt complicat explicar-ho amb algú.

Cal corregir molt el procés d'informació, que la gent sàpiga a qui ha de votar i perquè, que no sigui tan atzarós. Llistes tancades no m'agrada. Però si pensaria algun mecanisme en vot per bloc, pels cinc primers blocs tan candidats, tants altres, així assegures que si vols participar pots però si no vols estar a l'equip de govern, també pots participar però no vols entrar. Per exemple, jo em vull presentar però no sortir. Un altra opció és fer unes primàries amb la premissa em presento per sortir del deu cap abaix, per exemple. També et permet que les posicions inicials que hi hagi gent que s'entengui.

Pot haver casos en què es conflueix amb més gent i per créixer volem incorporar gent que vingui de diferents espais, gent que tingui major visibilitat i que més gent s'interessi per la candidatura del Comú. Rectificacions a posteriori o per blocs i com més obert millor. I el que no faria es garantir matemàticament el primer d'aquest, el segon aquell, etc.

Algun mecanisme de garantia i de rectificació però què no sigui assegurar el lloc a gent que no té suport i entendre que fer confluència és per fer coses no per col·locar persones.

Per ser candidats s'ha de signar el codi ètic.

És bona idea lo de fer-ho en blocs. L'altra conseqüència es que cal superar el número de blocs, no té cap sentit que estigui molt a dalt potser és podria plantejar un límit mínim de vots per ser el número primer de la llista i crec que s'han de mantenir unes primàries molt obertes.

Crec que és més fàcil que sigui personal, perquè tu pots formar part d'una sensibilitat determinada però és molt més fidel al que volem.

Formem el grup de treball de primàries: S.T;

Formem el grup de treball de programa electoral:

J.M, F.B; J.M.T, M.P: S.T; J.C.

Cal tenir molt present que a Lleida tenim un grup immigrant, molt potent, sectors molt importants i que quan es facin les llistes que es tinguin en compte el sector econòmic, primari, l'immigrant, l'associacionisme femení. Hi hauria d'haver un representant de cada sector.

A primàries que hi hagi una llista atractiva, que es pugui explicar el procés de primàries amb una fórmula fàcil, senzilla, que propiciï la confluència. No hem vingut a ser un partit polític més. No cal convertir-se en una sola força i ha de tenir sentit existir com a Comú de Lleida i ha de trobar perfils amb capacitat de governar.

El model que tenim està bé i cal aportar elements i criteris per millorar-lo. El criteri més important és tenir una llista que funcioni i una llista que pugui fer la feina, més val ser pocs i fer-ho bé a carregar-te el projecte. I també en el tema de la confluència i fins a on arribem a desvirtuar el sistema.

El tema de blocs és necessari i cal assegurar que tothom qui surti electe estiguin disposats a estar a *full*. Amb capacitat i voluntat. Assumir la feina i fer tot el que suposa. Element valoració, qui vulgui que vingui però ha de passar el filtre de la valoració. Un criteri ha de ser aquest, inclusió d'altres espais que per estar a segons quin bloc s'han d'anar dient.

Estem d'acord amb el què hi ha, amb els blocs, amb les correccions, que ens quedi clar per si parlem amb altres grups i amb altres persones, alguna que puguem anar a buscar. Explicar molt bé a què es presenta, i ha d'estar molt ben escrit i explicat, condicions molt aclaridores.

En aquest moment no sé com està per parlar amb grups o persones i ens hem de reunir la comissió de confluències part activa i oberta d'aquestes condicions.

La tendència és a confluïr i canviar el govern, s'ha de facilitar el creixement del projecte i garantir i facilitar la presentació d'equips, obrir i garantir uns principis determinants i una qualitat.

Si marquem blocs el problema és que vinguin amb deu candidats c/u d'ells. Quan penso els blocs penso en una assemblea que validi qui va a cada bloc. En els deu primers llocs volem candidats o candidates amb una sèrie de criteris.

El Comú de Lleida, creu que hi haurà una hipotètica situació de confluències, sembla de calaix que en un procés de confluència, els altres tenen la seva visió i l'haurem de ficar en comú també a les primàries.

Per això es fa en obert, primàries que siguin que tots fiquem, si només hi ha un actor, la predisposició és un fonament, ho fem sols perquè no venen els altres. A mi no m'han convidat, nosaltres sí que convidem. Això ja ho diu tot. Fer unes primàries conjuntes ho fem sols ara per ara perquè no hi ha ningú més.

Tanquem la sessió a les 14'17h.